

Misiunea Creștină Richard Wurmbbrand

Căsuța Poștală 12, OP 74

București, 062580, România

Director: Mihai Wurmbbrand

Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro;

Pagina Web: misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro

Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți având peste 80, 90 de ani) care au fost închiși pentru credință în actuale și foste țări comuniste.

Late Reverend Richard Wurmbbrand with wife, Sabina

Decembrie 2021

Anunț!

Se pot obține următoarele 5 cărți gratuite, numai folosind Formularul de Cerere de pe pagina de internet:
<https://misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro>
Autor: Pastorul Richard Wurmbbrand:
"Drumul spre Culmi" (meditații creștine pentru fiecare zi din an);
"Torturat pentru Hristos";
"Cu Dumnezeu în Subterană";
"A Fost Karl Marx un Adept Satanist?";
"Soția Pastorului" de Sabina Wurmbbrand.
Cei interesați, vor trebui să acopere cheltuielile minime de expediere arătate în Formularul de Cerere.

Pastorul Richard Wurmbbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția lui, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori.

"Erau aproape patru mii de inși." (Marcu 8:9)

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbbrand:

HRISTOS NE POATE ÎNTĂRI

Hristos devenind om, S-a supus limitărilor umane. Dacă era într-un oraș, nu putea fi în altul în același timp. El aparținea unei singure națiuni, unei clase sociale, unui singur sex. Toate aceste limitări au încetat la înălțarea Lui la cer. Pe vremea lui Iisus erau milioane de flămânzi, la fel cum sunt și astăzi. Omul Iisus nu a putut rezolva problema foamei pe toate continentele, dar când a putut face ceva, a făcut-o. A hrănit o dată 5000, altă dată 4000 de oameni au avut măcar o cină bună.

Când ne gândim la toată suferința nevinovată care există în întreaga lume, suntem tentați să fim descurajați. „Suferința este prea mare, nu am ce să fac”, dar dacă nu pot să hrănesc sutele de milioane care flămânez, pot oferi unui singur om flămând un singur mic dejun. Iisus ne-a dat un exemplu despre a face tot ce putem, în loc să repetăm că nu putem face tot ce ne-am dori.

Dintr-o închisoare subterană din Roma, apostolul Pavel a scris „Pot totul în Hristos, care mă întărește”. (Filipeni 4:13) El nu a fost torturat așa cum comuniștii sau teroriștii musulmani îi torturează pe creștini astăzi. Cu siguranță, apostolul trebuie să fi îndurat multe greutăți pentru a

fi determinat să spună numele tovarășilor săi din biserică, care era și ea subterană și persecutată în acea vreme. Sistemul lui nervos trebuie să fi fost expus unor presiuni excesive, la fel ca și cel al oricărui prizonier. Cine nu are asta în minte nu va înțelege niciodată asprimea unora din epistolele Sfântului Pavel. Foamea probabil l-a făcut să se prăbușească leșinat pe podeaua murdară și să se trezească cu răni sângerând la fel ca mine în timpul vieții mele în închisorile din România comunistă. Trebuie să fi știut groaza pe care am avut-o când, după o lungă perioadă de timp, mi-am văzut din nou chipul într-o oglindă - o față monstruoasă de o urâtenie inegalabilă pe care abia am recunoscut-o ca fiind cea a tânărului care fusese închis. Sf. Pavel trebuie să fi suferit intens în închisoare: cu toate că de acolo a scris: „Pot totul în Hristos, care mă întărește.” Dragă cititor, ai și tu partea ta din suferința acestei lumi, dar nu suferi ca Sfântul Pavel sau ca mulți dintre creștinii persecutați de astăzi care suferă în închisorile comuniste din diferite țări. În unire cu Hristos, vei putea și tu să-ți porți povara.

Un laudăros bogat a luat odată un credincios într-un tur al casei sale. I-a arătat cameră după cameră pline cu opere de artă valoroase, covoare neprețuite și lucruri de tot felul moștenite. La final a întrebat: „Ce te-a impresionat cel mai mult?” Creștinul a răspuns: „Faptul că pământul este suficient de puternic pentru a suporta greutatea unei clădiri atât de masive”.

Un frate din Uniunea Sovietică a fost amendat iar și iar pentru că a fost găsit la întâlniri secrete de rugăciune. Nu a putut plăti amenzi uriașe, astfel încât comuniștii i-au confiscat o piesă de mobilier după alta, până când, într-o zi, casa a rămas goală. Apoi și-a adunat familia pentru a cânta și le-a spus: „Acum, nu trebuie să ne mai temem că am putea pierde ceva pentru că slujim Domnului. Acum ne vom închina Lui în mod liber.”

SOMERSET MAUGHAM a scris: „Dacă o națiune prețuiește ceva, mai mult decât libertatea, își va pierde libertatea. Și ironia este că, dacă prețuiește mai mult confortul și banii, îi va pierde și pe aceștia.

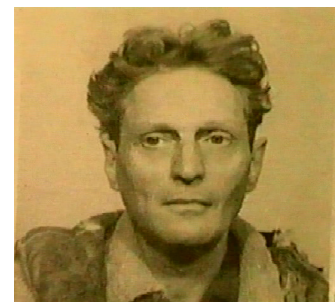
Putem renunța la lux. Putem suporta durerile; putem fi veseli, înțelepți și curajoși prin Hristos care ne întărește. Te va întări și pe tine? De ce nu? Pentru că ești un păcătos? Însă Sfântul Pavel care a spus cuvintele „Eu pot” fusese șeful păcătoșilor înainte de convertirea sa – un ucigaș de creștini. Sângele lui Hristos curăță toate păcatele. Și atunci, Domnul știe că nu ești doar un păcătos, ci și o persoană împotriva căreia s-a păcătuțit mult. El te compătimește. El te va întări. Uniți-vă cu El.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile geroase de iarnă.

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacov 1:27)

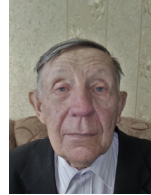
**Eroi ai credinței ajutați cu darurile voastre!
Câteva fotografii de creștini închiși pentru credință,
ajutați ei sau familiile lor, cu darurile voastre.
Citiți mărturiile lor la <http://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro> (coloana a treia)**

**Sora Liuba Ivashenko Goman
și soțul Vitaly. În imagine scrie:
“Tubiți pe Domnul!”**

Sora Goman a fost implicată activ și a participat la distribuția și transportul clandestin de literatură creștină de la editura Krestianin (Creștinul). Când a fost arestată și închisă pentru 1, ½ ani, fiind cea mai tânără din grup, KGB-ul (Poliția Secretă Sovietică, N. Ed.) era sigur ca va putea să-i înfrângă voința și s-o transforme într-un informator. Din contra, ea a impresionat prin statornicia ei în credință, astfel încât, din admirație față de ea, ofițerul care o interoga a ajuns să îi facă rost, pe ascuns, de o Biblie pentru a o citi.

Citiți întreaga mărturie în buletinul din 3/2019.

**Predicatorul baptist
Victor Sasin**

Pastorul Sasin a oprit brigada KGB care venise să-l aresteze în timpul serviciului divin. L-a făcut pe polițistul comunist să asculte predica fără să-l întrerupă. Mutat prin numeroase închisori sovietice, a murit în urma unei hemoragii cauzate de tuberculoză. **Citiți mărturia lui în buletinul din 4/2019.**

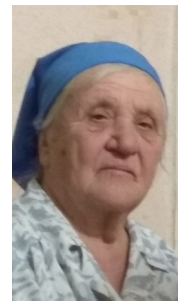
Sora Dorofeeva Galina

Sora Galina a fost închisă doi ani în fosta Uniune Sovietică pentru crima ”de a preda la Școala Duminicală. KGB-ul a ținut-o în mod intenționat în celule infestate cu ploșnițe și i-au confiscat apartamentul în care locuia ajungând astfel pe străzi. A obținut adăpost prin misionari creștini din Germania. Acum ea este imobilizată la pat. **Citiți întreaga ei mărturie în buletinul din 4/2019.**

**Creștini Persecutați Ajutați cu Darurile Voastre
Pe Scurt, de la Fiica Sa**

„Fedorcenko Ivan Ivanovici, născut în 1937, l-a iubit cu zel pe Domnul, așa cum l-a descris Lyudmila Leontivna Savchenko (soția slujitorului bisericii din Omsk, Nikolay Romanovici) în cartea: „DUMNEZEU SCRIE O CARTE MEMORABILĂ”. A intrat în eternitate când eu, Lena aveam 14 ani. El rămâne în memoria mea ca tată care l-a iubit pe Dumnezeu foarte mult, s-a închinat, a fost în venerație, a citit Biblia dis-de-dimineată și ne-a adunat pentru rugăciunile de seară și de dimineată. În casa noastră se țineau des întâlniri, în special cele festive. Credincioșii erau împrăștiați de către KGB (Poliția Secretă Sovietică - N. Ed.) Ca urmare, casa noastră a fost confiscată. Fără exagerare, casa a fost returnată chiar înainte de moartea sa, tatăl meu înregistrând-o ca proprietate.

Acum, în contextul pandemiei, suntem foarte bucuroși că putem continua aceste întâlniri în casă. Mama este încă în viață. Slavă Domnului, are deja 80 de ani. Părinții au avut 12 copii, 10 sunt în viață, aproape toți îi slujesc lui Dumnezeu, trei au fost excomunicați, pentru ei inima noastră se

înrîstează foarte tare, dar așa cum se spune, asta ne-a făcut pe noi, ceilalți să ne apropiem de Domnul mai mult.

Fratele meu mai mare a oferit o poveste mai detaliată a unui exemplu din viața din închisoare a tatălui meu. În timp ce era închis, el era numit „sfântul părinte”. Le spunea oamenilor despre Hristos, era foarte sociabil și zâmbitor. Când întâmpina dificultăți în viața lui sau în viața familiei sale, el spunea mereu: este mai bine să rămâi jignit, nu este nevoie să dovedești că ai dreptate și Dumnezeu însuși va interveni. În celulă era o persoană, care ținea întreaga celulă subordonată. Era ascultat necondiționat. Odată, acesta și prietenii lui au băut mult și a avut loc o luptă puternică, apoi a scos un cuțit. Prietenii lui știau că nu vor putea să-l oprească și toate acestea vor ajunge la administrație și va fi din nou condamnat și vor fi victime. Au început să-l caute pe tatăl meu și au venit cu o rugămintă: Ivan Ivanovici, părinte sfânt, ajută, vorbește cu acest om, el te va asculta doar pe tine. Dumnezeu a fost milos și tatăl nostru a găsit cheia inimii lui și a oprit fărădelegea. Tata era un om umil, dar sincer și cu frică de Dumnezeu. Savchenko Lyudmila Leontivna (ajutată și ea de această misiune) descriind suferința soțului ei Nikolai Romanovici (era un frate foarte bun) l-a descris pe tatăl nostru ca pe un creștin neînfricat. Vă mulțumim pentru atenție și grijă.”

Eroi ai Credinței!

Creștini Persecutați Ajutați cu Darurile Voastre SCURTĂ BIOGRAFIE TRIMISĂ DE FIICA SA

Shokha Viktor Petrovici 1942 - 2020 s-a născut într-o familie numeroasă în Soci, Rusia. Și-a dedicat întreaga viață slujirii lui Dumnezeu. Când era abia în clasa a VII-a, avea deja o dorință puternică de a alege o profesie care să nu-l împiedice să slujească în biserică. Dumnezeu i-a îndeplinit această dorință. În ultimii 78 de ani, fratele Shokha nu a ratat nicio slujbă de duminică și de sărbătoare. Slujirea lui Dumnezeu a fost pe primul loc. În vara zilei de 24 iunie 1960, tatăl meu a încheiat un legământ cu Domnul prin botezul cu apă. La 13 august 1967, la Simferopol, a avut loc căsătoria între Viktor Petrovici Shokha și Dulepova Elena Mihailovna.

De la începutul anului 1973, au început arestările și procesele pe scară largă ale creștinilor din Peninsula Crimeea. Pe 24 februarie, la ora 06.30, autoritățile au efectuat percheziții în toată regiunea Crimeea. În 1978, Comitetul pentru Securitate de Stat (KGB) l-a arestat pe tatăl meu. Au venit la muncă și l-au dus la interogatoriu. Ei au vrut să-l facă informator, dar tatăl meu a răspuns imediat: „Sunt responsabil doar pentru mine, nu voi lua calea lui Iuda. Voi raporta imediat întreaga conversație bisericii. Au fost zile foarte grele când frații erau condamnați la închisoare. În această perioadă, fratele Shokha a fost hirotonit în slujire ca diacon și și-a asumat responsabilitatea pentru biserică.

În 1978, în timpul unei slujbe, a intrat o persoană guvernamentală și a spus: „Victor Petrovici, oprește.” Fratele Shokha a descris: „Mi-am dat seama că venise rândul meu și mi-am amintit imediat ce era scris în Biblie: „Așa vorbește Domnul, Răscumpărătorul tau, Sfântul lui Israel: "Eu, Domnul Dumnezeuul tau, te învăț ce este de folos și te călăuzesc pe calea pe care trebuie să mergi!” (Isaia 48:17) Acest cuvânt m-a încurajat. „Au început chemările la KGB, interogatoriile,

supravegherea casei. Anii 1978 până în 1982 au fost foarte dificili. Tata a rămas ferm în convingerea că aceasta este calea lui Dumnezeu și nu a ezitat. Au întocmit 10 articole pentru sentință și l-au trimis în judecată.

Într-o zi, un polițist local a venit unde lucra tatăl meu și i-a spus: „Hai să mergem acasă.” Tata și-a dat seama că va fi o percheziție. Apropiindu-se de casa, vreo zece persoane au ieșit și au aratat un mandat de percheziție. Căutările au început, iar tatălui meu i s-a ordonat să stea jos și să nu se ridice. Au luat toată literatura spirituală. Au căutat peste tot, în pod și chiar în sobă. Când au terminat, polițistul districtual a spus: „Pregătește-te pentru o conversație (se referea la interogatoriu.)” Ne-am rugat, apoi ofițerii l-au luat pe Viktor Petrovici. La cererea tatălui meu, l-au lăsat să se întoarcă acasă, pentru că mama era în spital cu fratele meu. El a fost foarte recunoscător Domnului pentru că rugăciunea lui a fost ascultată.

Pe 11 ianuarie 1981, a avut loc procesul și tatălui meu i s-a permis să se întoarcă acasă în prima zi. În a doua zi a procesului a fost anunțată o pedeapsă de 2 ani și 6 luni de regim general. Trei dube ale închisorii s-au apropiat de intrarea principală, dar tata a fost scos pe o intrare din spate. Tinerii înconjuraseră clădirea și îl observaseră iar el a făcut semn cu mâna către ei. L-au dus la închisoare. I-au cerut actul de identitate pe care îl lăsase acasă. L-au dus acasă cu un polițist, tata și-a luat pașaportul, și-a luat rămas bun de la noi și a fost dus la închisoare.

Timp de două luni și jumătate a fost deținut în închisoarea de la Simferopol. Dimineața, duminică, 27 martie, gardianul a bătut la ușa celulei și a strigat: „Shokha afară cu lucrurile tale.” Prizonierii au fost urcați într-un tren și duși în lagărul din Volnyansk, Ucraina (pe atunci făcea parte din Uniunea Sovietică.) Tata a fost repartizat la bucătărie fiind însărcinat cu prepararea ceaiului pentru 4.800 de prizonieri. Tata a spus: „Sunt un credincios, voi face totul cinstit” și, prin urmare, a fost iubit. Nu s-a plâns nimănui. A lucrat în bucătăria de ceai un an și jumătate, apoi a fost transferat în camera cazanului închisorii.

Odată, stând lângă cazan, a auzit o voce: „depărtați-vă.” De îndată ce s-a îndepărtat, cazanul a explodat, o explozie cu flacără de un metru și jumătate a rupt poarta puternică a cazanului. Așa a salvat Dumnezeu viața tatălui meu. Slavă Lui pentru aceasta. Tata a lucrat la baie timp de un an, a fost eliberat și a fost lăsat să plece acasă.

Fiecare subofițer avea dreptul de a percheziționa un prizonier în orice moment al zilei. Cineva i-a plantat un document tatălui meu - marcat în partea de sus ca „secret” iar el l-a ars pe loc. Dacă acest document ar fi fost găsit în timpul unei percheziții, autoritățile închisorii i-ar fi adăugat încă o pedeapsă cu închisoarea. Dumnezeu nu a permis. În tabără mai erau doi frați, un slujitor din Melitopol și fratele Stasik din Zaporojie. Comunicaui ori de câte ori era posibil. În 1982, tata s-a întors la familia sa și la biserică, unde până la sfârșitul vieții a slujit Domnului, pe care L-a iubit.

În 2015, pe 17 noiembrie, Viktor Petrovici s-a despărțit de draga lui soție și de iubita noastră mamă, aceasta intrând în eternitate. Încă cinci ani, tati a slujit lui Dumnezeu și ne-a făcut fericiți, iar la începutul toamnei, pe 19 septembrie 2020, a plecat la veșnicul sălaș al Prietenului și Conducătorul său, căruia i-a rămas credincios până la sfârșit.

Eroi ai Credinței! Enns, Yakov Yakovlevich

s-a născut în 1941 și a fost căsătorit cu Miria Davidovna Neifeld. Au avut 9 copii. Fiul cel mare a murit la vârsta de 18 ani. A locuit în satul Miroljubovka. La vârsta de 18 s-a întors la Domnul și a fost botezat. A ars cu o primă dragoste pentru Domnul și a încercat să-I slujească cât a putut mai bine. A lucrat activ cu tinerii, a desfășurat slujbe pentru tineret și biserică.

Autorităților nu le-a plăcut activitatea lui Yakov Yakovlevich. Pe 19 iunie 1974, poliția a venit după el. A fost deschis un dosar, iar o anchetă a fost demarată. Pe 26 iunie a fost transferat la închisoarea din Omsk. Pe 5 iulie, a fost transferat înapoi la Moskalenki pentru continuarea anchetei și plasat în arest preventiv. Pe 19 iulie, exact la o lună după arestarea sa, a fost dus din nou la închisoarea din Omsk. Pe 29 august a avut loc un proces, care s-a încheiat pe 30 august. Procesul a avut loc la Casa de Cultură Moskalenki. Întreaga piață din fața Casei de Cultură a fost plină de frați și surori din Miroljubovka. Sala era supraaglomerată de activiști, atei, profesori, angajați ai comitetului raional. Nu era loc pentru credincioșii bisericii. Procesul a durat două zile. Enns Yakov Yakovlevich a fost condamnat la 4 ani de închisoare într-o colonie de regim general.

Iakov Iakovlevici și-a ispășit pedeapsa în lagărul de prizonieri din Omsk. La început, a fost transferat dintr-o celulă în alta, informatorii plantați au încercat să stoarcă informații despre biserică și alți frați. În măsura în care a putut, Enns a mărturisit tuturor despre Dumnezeu. În închisoare, Yakov Yakovlevich a lucrat ca mecanic auto. Era respectat atât de deținuți, cât și de superiori. Această scurtă biografie a fost scrisă de copiii săi din poveștile spuse de tatăl lor. (Fratele Enns este în prezent paralizat la pat.)

Misiunea noastră a trimis ajutor la cât mai mulți dintre acești creștini credincioși pe care i-am putut găsi și contacta personal!

409	Власенко	Валентин	Мефодьевич	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Корнеевич	1958	Казахстан
411	Куркин	АЛЕКСЕЙ	ЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Лебен	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казахстан
413	Романюк	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тиссен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРКЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Бычков	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЯНИКОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СКВОРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЕВНА	1959	Россия
419	Варавин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Ляшенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Тяченко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казахстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Отмахов	Вениамин	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Савченко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Фадеева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Алания
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Алания
429	Богодимов	Александр	Валерьевич	1962	Эстония
430	Миняков	Павел	Дмитриевич	1962	Эстония

Mai sus, exemplul de listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini baptiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedeapsa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar.

(Mărturiile disponibile pe internet la: <http://www.misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro>)

Misiunea Creștina Richard Wurmbbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. . Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la:
Banca Comercială Română,
Cod Swift: RNCBROBU
Conturi IBAN:
RON: RO27RNCB0068149171380001
US \$: RO97RNCB0068149171380002
EURO:RO43RNCB0068149171380004